

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Víceslovná pojmenování v italštině se zvláštním zřetelem k typu N-da-N
Diplomantka: Pavla Štikarová
Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích
Vedoucí práce: doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
Rozsah: 62 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

Diplomantka si ve své práci nestanovila žádný explicitní cíl (úvodní kapitola v textu absentuje), implicitně se zaměřuje na analýzu víceslovných pojmenování typu N-da-N zejm. s ohledem na sémantický vztah mezi oběma složkami.

Teoretická část práce je pojata poměrně široce – autorka zde vymezuje slovtvorné postupy odvozování, skládání, konverze a také pojmenování víceslovná (tzv. *polirematiche*). Uvádí vlivnou aktuální klasifikaci kompozit podle syntaktického vztahu mezi složkami (koordinační, subordinační, atributivní) a podle pozice hlavy (endocentrická, exocentrická). Všímá si také flexe jednotlivých typů kompozit (s. 22) a možnosti syntaktických transformací (vnitřní modifikace, pronominalizace složky, dislokace). Dále uvádí podrobný soupis složek kompozit knižního původu (s. 26-29). Mám-li teoretickou část práce nějak zhodnotit, zdá se mi podstatné následující:

1) Autorka řeší řadu problémů, které se tématu její práce netýkají (derivace, knižní kompozice, koordinační kompozita, aj.). Naopak problémy úzce spjaté s tématem prezentuje velmi stručně a povrchně. Není například jasné, jak odlišuje víceslovná pojmenování (*polirematiche*) od kompozit na straně jedné, resp. od volných syntagmat na straně druhé (viz s. 4, 7 aj.). Také postavení tzv. juxtapozice (s. 5) zůstává nejasné. V teoretické části vůbec neřeší otázku možného významového vztahu mezi členy víceslovného pojmenování typu N-da-N – tedy téma, jemuž se v analytické části věnovala nejvíce.

2) Styl textu místy sklouzává mimo odborný diskurz, např. *Proces derivace je velmi rozšířen a je v něm mnoho dovoleno* (s. 7); *Mezi slovtvorné procesy řadíme také juxtapozici, která je poněkud zvláštní v tom, že vlastně o žádný proces nejde* (s. 7); *[Kompozita lidového původu] vznikla v jazyce tou nejpřirozenější cestou.* (s. 24).

V analytické části práce si autorka vyexcerpovala vzorek 100 víceslovných pojmenování typu N-da-N a analyzovala je zejména s ohledem na sémantický vztah mezi jejich složkami. Při hledání tohoto vztahu se opírala mimo jiné o možný překlad daného spojení do češtiny, přesněji řečeno o možné ekvivalenty předložky *da*. Analytická část je jistě zdařilejší než úvodní teoretické pasáže. Ne zcela jasně je popsána metoda získání vzorku víceslovných pojmenování. U analýzy sémantických vztahů bych uvítal systematictější přístup – autorka uvádí v zásadě jen dva hlavní typy vztahů, tj. příčina a umístění (s. 48-49), ačkoli v předchozích analýzách se implicitně objevují i vztahy jiné (např. účel, na s. 46-47).

V diskusi při obhajobě práce bych uvítal, kdyby autorka uvedla na pravou míru, resp. vysvětlila řadu tvrzení z teoretické části, které se mi zdají zavádějící, zejm.:

1) Výše zmiňovaný status kompozice, víceslovného pojmenování, tzv. juxtapozice a volného syntagmatu.

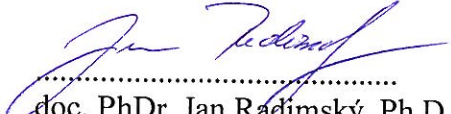
2) Rozdělení kompozit na koordinační, subordinační a atributivní. Kompozita jako *parola chiave*, *discussione fiume* popisuje jako koordinační, v současné literatuře jsou obvykle uváděna jako modelové příklady kompozit atributivních.

3) U flexe koordinačních kompozit autorka uvádí, že *je ve většině případů plurál tvořen pouze u hlavy spojení* (s. 22) – což dává tušit, že vymezení koordinačních kompozit a roli hlavy v nich chápe nějakým neortodoxním způsobem.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům, italské i anglické résumé by vyžadovalo pečlivou jazykovou revizi.

Závěr:

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a hodnotím jako **dobrou**.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 21. května 2014